

ਡੇ ਰੌਧਰੀ, ਜੇ. (1999)।

ਡਾ. ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਮੌਂਗਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰ. ਦਾ 14029

29 ਅਗਸਤ,

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950, ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 226 - ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970, ਨਿਯਮ 19 - ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ - ਅਪੀਲ - ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ - ਕੇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿਚ 5% ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਨਿਯਮ 19 ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ "ਵਿਚਾਰ" ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ - ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਬੋਲਣਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ।

(ਪਰਾ 11)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ "ਵਿਚਾਰ" ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਸਖਤ ਹੈ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 12)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਬੋਲਣਯੋਗ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਗੈਰ- ਬੋਲਣਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਸੀ, ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਹਿ ਦੋਸ਼ੀ ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ, ਜਦਕਿ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(ਪਰਾ 18)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪੁਨੀਤ ਗੁਪਤਾ ।

ਐਲ ਐਸ ਵਿਰਕ, ਐਡੀ. ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਲਈ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਦਇਆ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਰਦਾਸ ਮਿਤੀ 29.04.2011 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-11), 27.09.2011 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-13), 05.03.2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

(ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-15) ਅਤੇ 07.11.2012 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-19), ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਬਠਿੰਡਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ (ਈਐਮਓ) ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। 21.10.2008 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 107/151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਡੀਕਲ ਚੈਕਅੱਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤਾਜ਼ਾ ਸੱਟ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। 22.10.2008 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸੱਜੀ ਲੱਤ 'ਚ ਦਰਦ ਅਤੇ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੁਲੀਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਮੈਡੀਕੋ-ਲੀਗਲ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਬਠਿੰਡਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ। ਦੋਵਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਯਾਨੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ

ਚੈਕਅੱਪ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਤੀ 12.11.2008 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਾਜ਼ਾ ਸੱਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਦੋਵਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਵਾਬ ਤਸੱਲੀਬਖ਼ਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 18.06.2009 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਭਾਵ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਰਤੀ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਆਈ.ਏ.ਐਸ. ਅਫਸਰ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਾਕਟਰ, ਅਰਥਾਤ, ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਆਇਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ/ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਹ ਤਸੱਲੀਬਖ਼ਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਿਤੀ 29.04.2011 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋ ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਮਿਤੀ 29.04.2011 ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ 27.09.2011 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਿਹਤ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੁਬਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਉਹੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 29.06.2011 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 5% ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25.10.2011 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਸਲਾਨਾ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਡਾਕਟਰ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਸੀ

ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਦਾ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੋਵਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦੋਵਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ 5% ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਰੂਲਜ਼, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 19 (ਇੱਥੇ "ਨਿਯਮ, 1970 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ "ਵਿਚਾਰ" ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਜਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖੋਜ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ¹; ਚੇਅਰਮੈਨ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਰਾਣੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਾਈ ਖੇਤਰੀ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਸ਼ਰਨ ਵਰਸ਼ਨੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ²; ਸੋਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ³; ਰਾਜ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ⁴ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ⁵; ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ⁶; ਆਰ ਐਸ ਭੱਟੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ⁷ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ.

(7) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਵਾਧੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਕਾਫੀ ਦੇ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ। ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(8) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ

11986(3) SCC 103
 22009(4) SCC 240
 31983(4) SCC 225
 4 2002 (1) SCT 205
 52004(2) SCT 413
 6 1995(2) SCT 754
 72001 (1) SCT 1156

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ (Dava Chaudhary) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੇਲੋੜੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

(9) ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੇਲੋੜੇ ਹੁਕਮ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹਨ।

(10) ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਡਾ: ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹੀ ਦੋਸ਼ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਡਾ: ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾਕਟਰ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 5% ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਕੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ।

(12) ਨਿਯਮਾਂ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ "ਵਿਚਾਰ" ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਸਖ਼ਤ ਹੈ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ।

(13) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਬੋਲਣਯੋਗ ਹੈ। ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"19. ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ -

(1) ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ.

(2) ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ -

a. ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ;

b. ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ; ਅਤੇ

c. ਕੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਢੁਕਵਾਂ, ਨਾਕਾਫੀ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ -

(i) ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ, ਵਧਾਉਣਾ, ਘਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ

(ii) ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਜਿਸ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ;

ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ -

(i) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ;

(ii) ਜੇਕਰ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪੁਸ਼ਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਤੋਂ (ix) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੁਦ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ ਜੋ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ;

(iii) ਜੇਕਰ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਤੋਂ (ix) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗੀ। ਆਰਡਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(iv) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ

(*Durga Chandhary, A.*)
ਸਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

14.) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ; ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

15. ਜਗਦੀਸ਼ ਸ਼ਰਨ ਵਰਸ਼ਨੇ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

16. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾਕਰਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਗਰੇਵਰ ਕੇਸ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਜਾਣ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

6. ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਅਸੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡੀਵੀਐਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ। ਜੰਗਲਾਤ ਅਫਸਰ ਬਨਾਮ ਮਯੂਸੂਦਨ ਰਾਓ (ਵੀਡੀਓ ਐਸਸੀਸੀ ਪੈਰਾ 20: ਜੇਟੀ ਪੈਰਾ 19) ਅਤੇ ਐਮਪੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਸੀਮੇਂਟ ਇੰਜੀ. & Mfg. Co. of India Ltd. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ (SCC ਪੈਰਾ 6 : AIR ਪੈਰਾ 6) ਆਦਿ।

7. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

8. ਐੱਸ.ਐੱਨ. ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਨਾਲ ਹੀ, ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਨਾਲ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ

ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇ।

9. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਐਸ ਐਨ ਮੁਖਰਜੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ: (ਐਸ ਸੀ ਸੀ ਪੀ. 613, ਪੈਰਾ 36)

10. ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤਰਕ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਖੇਪ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ।

10 ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਏ.ਆਰ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. ਪੈਰਾ 15) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

11 . ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।"

(17) ਚੰਦਰ , ਸੋਗਾਰਾ ਸਿੰਘ , ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ , ਹਰੀ ਸਿੰਘ , ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.

(18) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ।

ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ.

(19) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 27.09.2011 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-13), 05.03.2012 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-15) ਅਤੇ 07.11.2012 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-19) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ

ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ।
(*Dr. Ashok Kumar Monga v. State of Punjab*)

ਰਿਤੰਬੁ ਰਿਸ਼ੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ